

[Miljøministeren]

Der gælder ingen særlige regler for behandling af sager om støj fra militære øvelsesområder efter bekendtgørelsen om reglement om miljøbeskyttelse eller efter miljøbeskyttelsesloven.

Den sidste sag på dagsordenen var:

## 2) *Forhandling om redegørelse nr. R 16:*

*Ministeren for kulturelle anliggendes kulturpolitiske redegørelse af 17/5 84.*

(Redegørelsen anmeldt 17/5 84. Redegørelsen givet 17/5 84. Meddelelse om forhandling 17/5 84).

### *Forhandling*

**Lasse Budtz (S):**

Først vil jeg selvfølgelig gerne takke ministeren for redegørelsen; én årlig, bred kulturpolitisk debat må folketingset nok have tid til.

Redegørelsen er interessant om ikke af andre grunde, så fordi ministeren allerede på s. 3 i et manuskript på 18 sider indrømmer, at det er nødvendigt at forøge de kulturelle bevillinger i de kommende år.

Vi husker alle, at det var regeringens indstilling fra starten, at også kulturministeriets budget skulle beskæres, skønt det som bekendt er minimalt. Et flertal uden om regeringen hindrede denne beskæring, og nu er vi altså havnet i den situation, hvor ministeren erkender, at det ikke er færre, men flere penge, der er brug for, og det synes jeg er ganske flot at erkende.

Socialdemokratiet er enigt i den holdning, bl.a. fordi vi selv har været med til at fremkalde den lovgivning, der øger det økonomiske behov på kulturområdet. Men når regeringen nu indrømmer nødvendigheden af en forøgelse af de kulturelle bevillinger, hvorfor angriber ministeren så samtidig tilskudssystemerne? Og hvorfor er den regering, ministeren tilhører, også samtidig med til at formindske de kulturelle muligheder, kommunerne ellers stiller til rådighed? Det hænger ikke rigtig sammen.

Socialdemokratiet er enigt med ministeren i, at det er samfundets opgave at skabe forudsætninger for kulturelle tilegninger for så mange som muligt og at give så mange forskellige tilbud som muligt, og vi er også fuldstændig enige i, at ingen skal bestemme,

hvad andre har godt af. Kunsten og kulturen bør udvikle sig i fuldstændig frihed, og det ville unægtelig være en ulykke, hvis politikerne skulle bestemme eller skulle stemme om kunstarters berettigelse f.eks. Men jeg synes, det er en ny holdning hos centrumdemokraterne. Har de ikke hele tiden ønsket at tage stilling til, hvad der f.eks. burde sendes i Danmarks Radio? Og det er bestemt ikke regeringens, men det såkaldte andet flertals skyld, at der nu bliver givet øgede midler til det eksperimenterende teater og til børneteatrene; dette var jo ikke sket, hvis regeringens forslag var blevet fulgt.

Heller ikke socialdemokratiet bryder sig om unødvendig administration og bureaukrati, men ministeren langer efter vores mening helt unødvendigt hårdt ud efter de såkaldte rammer af organisationsmæssig art, som vi finder på det kulturelle område. Rammerne er jo kun til for at formidle, de er til for at sikre udfoldelserne og for at åbne mulighederne for de modtagende, for forbrugerne. Det er indlysende, at man skal gøre noget for kvaliteten, og kvaliteten skal ledsages først og fremmest af faciliteterne, men også af yttingsfriheden, også for mindretallene og for dem, vi måske i første omgang ikke kan forstå; den skal ledsages af kulturelt demokrati og derfor også af decentralisering. Jeg synes, det er interessant, at centrumdemokraternes kulturminister ved denne lejlighed angriber rammerne. Det eneste indhold, ministeren for alvor synes at have interesseret sig for indtil nu, er reklamer i fjernsyn.

Men der er da heldigvis også plads til den omvendte synder i kulturens paradis, og jeg håber virkelig, at der er tale om en omvendelse.

Decentralisering i den kulturelle udfoldelse betyder frihed og tolerance og også frihed til at vælge noget andet. Et sted i redegørelsen advarer ministeren fuldstændig rigtigt imod, at bibliotekernes besparelser kommer til at ramme bogindkøbene, men bogindkøbene er for længst ramt, der er for længst sket en indskrænkning af bogindkøbene, og det er et direkte resultat af regeringens bloktilskudspolitik. Overordentlig mange kommuner har som bekendt følt sig tvunget til at beskære kulturbevillingerne, og det er gået ud over mange biblioteker, deres bogindkøb, deres åbningstider og deres personale. Og